

повеждалъ двамата дребни и мили юноши, съ бѣли и обли лица, ококорени очи, мирни по нрави, па запѣвалъ той, запѣватъ и тѣ, следъ тѣхъ запѣвали всички други ученици. Всички посетители излизали да слушатъ.

Василь Златарски въ Русия

Въ Лѣсковското духовно училище Василь училъ три години. Добриятъ ректоръ на училището, владиката Климентъ Бранички, обикналъ много Васила заради баща му и доброто му учение. Той решилъ и го изпратилъ на учение въ Русия.

Презъ лѣтото 1881 година Василь Златарски напустналъ училището за голѣма скърбъ на неговитѣ другари. Всички се събрали, изпратили другаря си чакъ до Търново, отгдето щастливецътъ заминалъ за руската столица Петроградъ (сега Ленинградъ). Тамъ той се срещналъ съ брата си Стефана, който по-рано билъ премѣстенъ отъ Софийското военно училище въ Петроградската военна академия.

Въ Петроградъ Василь билъ приетъ въ една класическа гимназия, въ която покрай другитѣ предмети започналъ сериозно да изучава старогръцки, латински, сетне френски и руски езикъ. Следъ като свършилъ съ отличенъ успѣхъ гимназията, Василь Златарски постъпилъ въ университета да изучава история и езиковедство. За четири години той свършилъ това висше училище и презъ 1891 година билъ приетъ отъ двамата бележити руски професори В. И. Ламански и В. Г. Василевски, които пожелали отдѣлно да му преподаватъ история и езици за по-голѣмо знание и съвършенство. Подъ ръководството на тѣзи добри професори Василь Златарски самъ челъ книги, писалъ съчинения и статии, па ги давалъ на професоритѣ да ги преглеждатъ. Съ тѣзи упражнения В. Златарски много напредналъ, и професоритѣ го хвалили на всѣкъде, че ще се върне въ България като най-образованъ човѣкъ. Василь се на-